

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Tyrocinium Artis Oratoriæ Sacræ Et Profanæ

Moine, Joseph

Solodori, 1714

10. De Figuris sententiarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68834)

CAPUT X.

De Figuris sententiarum.

Figuræ sen-
tentiarum.
Interrogatio.

I. **Q**uid est *Interrogatio*? Et quot modis fit?
Resp. Est Figura, qua Orator non sciscitan-
tandi in dubia re, sed alterius rei gratiâ, vel
adversarium, vel alium interrogat, in lau-
dibus, vituperiis, aut in motibus concitan-
dis. Fit ea decem modis. 1. Vehementiùs in-
stando. Cic. I. Catil. n. I. *Quousq; abutere, Ca-
tilina, patientiâ nostrâ? Quamdiu nos etiam furor
iste tuus eludet? &c.* Quantò vehementior est
hæc dictio, quàm si dixisset: *Jam diu abusus
es, Catilina, patientiâ nostrâ, diu nos etiam furor iste
tuus elusit.* 2. Interrogando de eo, quod ne-
gari non potest. Cic. I. Catil. n. 16. *Quoties
jam, quoties jam tibi extorta est sica ista de manibus?
Quoties verò excidit casu aliquo, & elapsa est?* Et
sæpius in eadem oratione. 3. Quærendo de
eo, cui difficile sit respondere, Cic. pro Rosc.
Com. n. 13. *Stipulatus es? ubi? quo die? quo
tempore? quo presente? quis spondisse me dicit?
nemo.* Et pro Rosc. Am. n. 43. *Quid ais, Eruti,
prædia tam pulchra, tam fructuosa Sex. Roscius filio
suo relegationis ac supplicii gratiâ colenda ac tuenda
tradiderat? Quid hoc? &c.* 4. Invidiam alicui
accersendo. Plenus exemplis est Cic. in Va-
tinium. 5. Miserationem excitando. Idem
pro Mil. n. 94. *Vbi nunc Senatus est, quem secu-
ti sumus? ubi Equites Rom. illi, illi, inquit, tui? ubi stu-
dia*

*diu municipiorum ? ubi Italia voces ? ubi deniq; tua
 M. Tulli, qua plurimis fuit auxilio, vox & defensio?
 Mihi ne ea soli, qui pro te toties morti me obtuli, ni-
 hil potest opitulari ? 6. Admirationis causâ.
 Idem pro Rosc. Amer. n. 72. Tanti maleficii
 crimen, &c. probare te, Eruti, censes posse talibus
 viris, si ne causam quidem maleficii protuleris ? 7.
 Indignationis. Idem pro Rosc. Am. n. 29.
 Quid primum querar ? aut unde potissimum exor-
 diar ? aut quod, aut à quibus auxilium petam ? Et
 I. Catil. n. 2. O tempora ! ô mores ! Senatus hoc in-
 telligit, consul videt : hic tamen vivit. Vivit ? Imò
 verò etiam in senatum venit : fit publici consilii par-
 ticeps : notat & designat oculis ad eadem unumquemq;
 nostrum. 8. Acrius imperando. Ibid. n. 13.
 Quid est, Catilina, num dubitas id me imperante
 facere, quod jam tua sponte faciebas ? Exire ex urbe
 consul hostem jubet. 9. Seipsum vel alios allo-
 quendo. Cic. 7. Verr. n. 2. Quid agam, Judi-
 ces ? quò accusationis meæ rationem conferam ? quò
 me vertam ? ad omnes enim meos impetus, quasi
 murus quidam boni nomen imperatoris opponitur.
 10. Jocando & irridendo, ut in ultimo ex-
 emplo, & pro Rosc. Am. n. 54. Quid ergo af-
 fers, quare id factum putemus ? Verè nihil potes di-
 cere. Finge aliquid saltem commodè, ut non planè
 videaris id facere, quod apertè facis, hujus miseri for-
 tunis, & horum virorum talium dignitati illudere.
 Exheredare filium voluit ? Quam ob causam ? Nescio.
 Exheredidavitne ? Non. Quis prohibuit ? Cogitabat.
 Cogitabat ? Cui dixit ? Nemini. Hæc Figura Ci-
 ceroni*

ceroni

ceroni & aliis frequentissima, plena est acrimoniae, ut patet.

Responsio.

II. Quid est *Responsio*? Resp. Non est Figura Interrogationi opposita, sed qua unum interroganti aliud, quod utilius est, respondetur, sive Orator seipsum interroget, sive ab alio interrogari se fingat. Fit autem responsio talis vel ad minuendum. Ut: *An Milo Clodium occidit? larronem, pestem patriae, sibi insidiantem.* Vel ad exaggerandum. Ut: *Verrésne cives Rom. occidi curavit? Et quidem innocentes.*

Subjectio.

III. Quid est *Subjectio*? Resp. Est Figura, qua Orator seipsum interrogat, & sibi ipsi respondet; vel, cum alium interrogavit, non expectato ejus responso ipse respondet Cic. de Harusp. Resp. n. 23. *Tu meam domum religiosam facere potuisti? Ecqua mente? Qua invaseras. Qua manu? Qua disturbaveras. Qua voce? Qua incendi jusseras. Qua lege? Quam in illa quidem impunitate tua scripseras.* Perfectior est hæc Figura, si tribus partibus constet, videlicet *Propositione*, *Remotione*, qua negatur id, quod fuit rogatum, & *Conclusionem*, quando nimirum subditur, quod reipsa verum est. Ut Cic. pro Rosc. Am. n. 41. *Propositio. Quaramus, quæ tanta vitia fuerint in unico filio, quare is patri displiceret. Remotio. At perspicuum est, nullum fuisse. Propositio alia. Pater igitur amens, qui odisset eum sine causa, quem procrearat? Remotio. At is quidem fuit omnium constantissimus.*

Con=

Conclusio. Ergo illud jam perspicuum est, si neq³ pater amens, neq³ perditus filius fuerit, neq³ odii causam patri, neq³ sceleris filio fuisse. Ex quo simul patet, plures Propositiones, & Remotiones fieri posse. Est hæc Figura elegans, servitq; ad Exornationem, Vituperium, Suasionem, Disuasionem, Confutationem, &c.

IV. Quid est *Anteoccupatio*, sive *Prolepsis*? Anteoccupatio.

Resp. Est Figura, qua Orator id occupat, seu dicendo prævenit, quod ab adversario posset obijci. Cic. pro Quinct. n. 5. *Non eò dico, C. Aquilli, quò mihi veniat in dubium tua fides & constantia, aut quò non iis, quos tibi advocasti, viris clarissimis civitatis spem summam habere P. Quinctius debeat. Quid ergo est? Primum magnitudo periculi, &c.* Idem I. Verr. initio causam affert, cur nunc accuset, qui hætenus tantum alios defendit: Et pro Rosc. Amer. cur ipse potius, quam alius, surgat ad Roscium defendendum.

V. Quid est *Correctio*, prout est Figura sententiarum? Correctio.

Resp. Est Figura, qua Orator non verbum tantum, sed sententiam alia meliore corrigit, aliquo ex duobus modis, quos supra dixi in Figura verb. ejusdem nominis. Cic. pro Quinct. n. 7. *Qui communi studio, summis opibus sex. Navium defendunt: si id est defendere, cupiditati alterius obtemperare.*

VI. Quid est *Dubitatio* Figura sententiarum? Dubitatio.

Resp. Est Figura, qua Orator dubitare se ostendit, non quid dicere, sed quid ipse vel alius agere debeat. Pulchrior est hæc Figura, si

si

si singulis propositis dubiis responsio aliqua, vel confutatio, subdatur, ac demum Oratoris sententia. Sic Cic. 7. Verr. n. 125. *Quò confugient socii? Quem implorabunt? Qua spe deniqz, ut vivere velint, tenebuntur, si vos eos deseritis? Ad Senatum devenient, qui de Verre supplicium sumat? Non est usitatum, non senatorium. Ad populum Rom. confugient? Facilis est causa populi: Legem enim sociorum causã jussisse, & vos ei Legi custodes ac vindices preposuisse dicet. Hic locus est igitur unus, quò persugiant, hic portus, hæc arx, hæc ara sociorum.* Et pro Cluent. n. 4. *Equidem, quod me attinet, quò me veritam nescio. Negem fuisse illam infamiam judicii corrupti, &c.*

Communicatio.

VII. *Quid est Communicatio?* Resp. Est Figura, qua vel auditores, vel adversarios ipsos consulimus. Cic. 2. Verr. n. 32. *Nunc ego vos consulo, quid mihi faciendum putetis; id enim consilii profectò taciti dabitis, quod egomet mihi necessario capiendum intelligo.*

Prosopopeia.

VIII. *Quid est Prosopopeia?* Et quot modis fit? Resp. Est alicujus personæ, vel alterius rei loquentis introductio. Imò potest Orator secum ipso ratiocinari, aut exponere, quomodo alia occasione secum ratiocinatus sit. Hæc repræsentatio loquentis alterius duplici modo fieri potest: 1. *Verè*, dum propria ipsius verba, quibus re ipsa usus est, allegantur. Atque ad hunc modum revocari possunt verba aut sententiæ scriptorum, quæ in oratione citantur. 2. *Fictè*, dum personæ vivæ, vel mortuæ, urbibus, regionibus, &c. affingitur aliquis sermo. Porro modus aliquem

quem loquentem introducendi rursus duplex est. 1. *Directus*, quando scilicet verba afferuntur eo modo absoluto, quo re ipsa prolata sunt, aut dicta esse finguntur. 2. *Indirectus*, dum alterius sermo in sub junctivo aut infinitivo refertur. V. G. *Imperator singulos seorsim Duces compellans, dixit: Ite, forti certamine vobis immortalem nominis gloriam, patriæ libertatem comparate. Vel: Irent, compararent. Vel: Jusit ire, comparare.* Exemplum geminum adduco ex Cic. 1. Verr. n. 19. *Sicilia tota, si una voce loqueretur, hoc diceret: Quod auri, quod argenti, quod ornamentorum in meæ urbibus, sedibus, delubris fuit; quod in unaquaq; re beneficio Senatûs, Populiq; Rom. juris habui, id tu mihi, C. Verres, eripuisti, atq; abstulisti, &c.* Et pro Mil. n. 93. *Me quidem, Judices, exanimant & interimunt hæ voces Milonis, quas audio assiduè, & quibus intersum quotidie: Valeant, inquit, valeant cives mei; sint incolumes, sint florentes, sint beati. Stet hæc urbs præclara, mihiq; patriæ charissima.* Et quæ sequuntur usque ad n. 95. legi dignissima. In 1. Catil. n. 18. patriam cum Catilina, & n. 27. eandem cum Cicerone loquentem inducit. Præterea spectat ad hanc Figuram *Dialogismus*, id est introducta in orationem personarum inter se fermocinatio. Ita Cic. 7. Verr. n. 109. *Quid erat autem, quod quisquam diceret aut defenderet? Cleomenem nominare non licet. At causa cogit. Moriêre, si appellâris; nunquam enim iste est cuiquam mediocriter minatus. At remiges non erant. Prætozem tu accusas? Frange cervicem.*

Et

Et pro Mil. n. 60. *Age verò, quæ erat, aut qualis quæstio? Heus ubi Ruscio? ubi Casca? Clodius insidias fecit Miloni? Fecit. certa crux. Nullas fecit? Sperata libertas.* Rursus 2. Philipp. n. 77. Apta est hæc Figura ad suadendum, objurgandum, laudandum, hortandum, monendum, conquerendum, commovendos Affectus Miserationis, Odii &c.

Hypotyposis. IX. Quid est *Hypotyposis*? Resp. Est rerum gestarum talis descriptio, atque expressio, ut non tam dici, quàm velut oculis spectari videantur. Cic. 7. Verr. n. 105. *Procedit iste repente de pratorio, inflammatus scelere & furore, crudelitate in forum venit, navarchos vocari jubet. Qui nihil metuerent, nihil suspicarentur, statim accurrunt. Iste hominibus miseris innocentibusq; iniici catenas imperat. Implorare illi fidem pop. Rom. & quare id faceret, rogare. Tunc iste hoc cause dicit, quòd classem prædonibus prodidissent. Fit clamor & admiratio populi, tantam esse in homine impudentiam, atq; audaciam, ut aliis causam calamitatis attribueret, quæ omnis propter avaritiam ipsius accidisset: aut, cum ipse prædonum socius putaretur, aliis proditionis crimen inferret.* Servit hæc Figura ad motus Commiserationis, Indignationis, Odii, &c. & ad Narrationes. Possunt denique etiam ea describi, quæ futura prædicuntur, v. g. vastatio urbis, in supremo agone lucta cum morte, Judicium divinum, &c. quod ad motus ciendos apprimè idoneum est.

Ethopæia. X. Quid est *Ethopæia*? Resp. Est imitatio vitæ ac morum. Per mores intelligendo vitæ insti-

institutum consuetudine firmatum, seu consuetum certorum hominum agendi modum. Sunt autem mores alii proprii nationibus & regionibus; alii personarum ætati, sexui, conditioni; alii certa virtute aut vicio præditis. Hac ratione Cic. 2. Agrar. n. 22. Rullum describit: *Jam designatus Consul alio vultu, alio vocis sono, alio incessu esse meditabatur, vestitu obsolete, corpore inculto ac horrido, capillatior quàm antè, barbâq; majore, ut oculis & aspectu denuntiaret vim tribunitiam, & minitari Reip. videretur.* Discrepat hæc Figura à præcedente, quòd hæc solos mores personarum, illa res quasvis, ac si gererentur, repræsentet. Mores ætatum recenset Horat. de Arte poët. à versu 156. usque ad 174.

Ætatis cujusq; notandi sunt tibi mores, &c. Alios alii.

xI. Quid est *Apostrophe*? Resp. Est Figura, qua orationem ad aliquem dirigimus seu directè convertimus, v. g. alloquendo auditores, Deum, Cælites, homines, urbem, patriam, leges, adversarios, &c. Elegantem *Apostrophen* ad deos facit Cic. in Peroratione 7. Verr. à. n. 138. *Nunc te Jupiter optime maxime, cujus iste donum regale &c, quem locum, quia longior est, exscribere non permittit istud compendium. Breviùs pro Ligar. n. 9. Quid enim, Tubero, tuus ille districtus in acie Pharsalica gladius agebat? cujus latus ille mucro petebat? qui sensus erat armorum tuorum? qua tua mens? oculi? manus? ardor animi?*
quid

Apostrophe:

quid cupiebas? quid optabas: Vehemens est hæc Figura, & ad motus animorum facta.

Aposiopesis.

XII. Quid est *Aposiopesis*? Resp. Est Figura, ab aliis *Reticentia* & *Interruptio* dicta, qua orationem, ostendendi alicujus Affectûs, aut verecundiæ, aut rei cujuscumque exaggerandæ causâ (cùm graviora putentur, quæ supprimuntur) abrumpimus. Virgil. I. *Æneid.* Quos ego! *sed motos præstat componere fluctus.* Cic. pro Cæl. n. 69. Nihil est, quod in ejusmodi mulierem non cadere videatur. *Audita, & pervulgata, & percelebrata sermonibus res est. Perspicitis animis jam dudum, quid velim, vel potius, quid nolim dicere.*

Emphasis.

XIII. Quid est *Emphasis*? Resp. Est Figura, qua plus Orator significat, quàm dicat. Ut Curtius L. 4. *Hic dies imperium, quo nullum amplius vidit atas, aut constituet, aut finiet.* Est *Emphasis* sæpe in unica voce, ut si *timidus* vocetur *Lepus*; *fugax*, *cervus*; *muliebriter comptus*, *Venus*; *fortis*, *Hercules*; &c. *Matho lecticâ vehebatur ipso plenâ.* Innuitur *Mathonem* fuisse pinguißimum.

Sustentatio.

XIV. Quid est *Sustentatio*? Resp. Est Figura, qua suspenditur aliquamdiu expectatio auditorum, ac demum aliquid inexpectatum, risu vel admiratione dignum, subjungitur. Habet etiam hæc tres illas partes, quas n. 3. & 6. hujus cap. dixi, videlicet *Propositionem*, *Remotionem*, & *Conclusionem*. Insuper concinnior evadit, si *Dubitatio* ipsi admisceatur. Per *Conclusionem*
hïc

hic intelligitur manifestatio illius, quod contigit. Debet hoc, ut dixi, esse aliquid inexpectatum; ridiculum enim est, velle suspendere auditorum animos in re ipsis jam cognita. Cic. 4. Verr. n. 106. *Cognitorem adscribit Sthenio. Quem? Cognatum aliquem aut propinquum? Non. Thermitanum aliquem honestum hominem ac nobilem? Ne id quidem. At siculum, in quo aliquis splendor dignitasque esset? Minime. Quem igitur? Civem Romanum. Cui hoc probari potest?* Adhuc elegantiores duas Sufsentationes habet 7. Verr. n. 10. *In Tricalino &c.* Et in eadem Orat. à n. 67. *Age porro, custodiri &c.* usque ad n. 70. & aliàs sæpius. Convenit hæc Figura præcipuè Narrationi, exaggerationi alicujus rei, & captandæ de novo attentioni auditorum, in longiore præsertim oratione.

xv. Quid est *Præteritio*? Resp. Est Figura, qua Orator simulat, se aliquid nolle dicere, quod tamen vel idcirco maximè dicit, dum obiter tangit, cum, ut paulò antè dixi, graviora videantur, quæ studio tegi notantur. Cic. in Vatin. n. 11. *At illud tenebricosissimum tempus ineuntis ætatis tuæ patiar latere. Licet impuè per me parietes in adolescentia perfoderis, vicinos compilâris, matrem verberâris: habeat hoc præmium tuæ indignitas, ut adolescentiæ turpitudine obscuritate ac sordibus tuis obtegatur.* Ecce modum alium hanc Figuram proponendi, ne, quod cap. præc. carpsi, identidem redeat insipidum illud: *Tacebo, nihil dicam, &c.* quamvis non sit piaculum etiam
istis

Præteritio.

istis

istis verbis aliquando in Præteritione uti. Habet hæc Figura usum in exaggerationibus, objurgationibus, transitionibus; in rebus indecoris, quas pudor vetat proferre; in copia materiæ laudis, aut argumentorum, minus potentium, quæ per hanc Figuram breviter tantum indicata nihilominus cum reliquis vim suam habent.

Licentia.

XVI. Quid est *Licentia*? Resp. Est Figura, qua Orator apud eos, quos vereri ac metuere deberet, aliquid ad comminandum, insultandum adversario, fiduciam ostendendam, vel commonendum pro suo jure dicit, quod tamen non offendat. Quoniam verò hoc postremum non est cujusque, & sæpe auditores sine facta tali Figura dictum aliquod in sinistram partem accipiunt, rarissimè istâ Figurâ utendum, & cautissimè, etiam cum videtur non offensura, loquendum est. Cic. pro Ligar. n. 6. *Vide quàm non reformidem; vide, quanta lux liberalitatis & sapientiæ tuæ mihi apud te dicenti oboriatur. Quantum poterò, voces contendam, ut hoc pop. Rom: exaudiat. Suscepto bello, Caesar, gesto etiam ex magna parte, nulla vi coactus, judicio meo ac voluntate ad ea arma profectus sum, quæ erant sumpta contra te.*

Concessio.

XVII. Quid est *Concessio*? Resp. Est Figura, qua Orator causæ fiduciâ aliquid, etiam iniquum, pati, fateri, aut adversario concedere videtur. Cic. pro Rosc. Am. n. 73. *Esto parricidii causam proferre non potes; tametsi*

et si statim vicisse debeo, tamen de meo jure decedam, & tibi, quod in alia causa non concederem, in hac re concedam, fretus hujus innocentia. Non quero abs te, quare patrem Sex. Roscius occiderit, quero, quomodo occiderit? Et pro Quinct. n. 37. In hac re te, te, inquam, testem, Navi, citabo. Annum, & eo diutius, post mortem C. Quinctii fuit in Gallia tecum simul Quinctius. Doce, te petisse ab eo istam, nescio quam, innumerabilem pecuniam: doce, aliquando mentionem fecisse: dixisse, deberi: debuisse, concedam. Pulchra est hæc Figura, si jungatur Ironiæ, sicut Cicer. 4. Verr. n. 46. Verum esto, eripe hereditatem propinquis, da palæstritis, prædare in bonis alienis nomine civitatis; everte Leges, testamenta, voluntates mortuorum, jura vivorum: num etiam patris Heraclium bonis exturbare oportuit? qui simul ac profugit, quam impudenter, quam palam, quam acerbè, dii immortales, illa bona direpta sunt! Adhuc ornatior est, si qua concedamus, quæ negari non possunt, negemus verò alia, quæ magis ad rem nostram faciunt. Ita Cic. pro Flacco n. 9. Græcis concedit inesse scientiam, leporem sermonis, ingenium, facundiam; negat religionem & fidem in dicendis testimoniis. Formulæ Concessionis usitatæ sunt: *Eslo, fac ita sit, patior, ut concedam, do tibi hoc, sit ita, sint sanè, non repugno, &c.*

XVIII. Quid est *Permissio*? Resp. Est Figura, qua rei cuiquam, vel auditoribus, vel bonitati causæ tantopere nos confidere ostendimus, ut eam permittamus alterius voluntati. Ex qua explicatione patet istius Figuræ à præcedente differentia. Cic. 4. Verr. n. 150.

Verum

Verum esto: alio loco de aratorum animo & injuriis videro. Nunc quod mihi abs te datur, id accipio, eos tibi esse inimicissimos, nempe ita dicis, propter decimas. Concedo. Non quero jure, an injuria sint inimici. Quid ergo illa sibi statua equestres inaurata volunt, qua populi Rom. oculos maxime offendunt, propter eadem Vulcani? Nam inscriptum esse video, quandam ex his statuam aratores dedisse. Si honoris causa statuam dederunt, inimici non sunt, &c. Sin autem metu coacti dederunt, consistere necesse est, te in provincia pecuniam statuarum nomine per vim ac metum coegisse.

Parentthesis.

XIX. Quid est Parentthesis? Resp. Est brevis declinatio à proposito, qua sensus alicujus continuationi quidpiam immiscetur, vel ad rem magis explicandam, vel ad rationem alicujus dicti breviter reddendam, vel ad Affectum aliquem demonstrandum. Longior autem digressio non est Figura. Cic. I. Phil. n. 31. *Hanc tu potuisti, Dolabella (magno loquor cum dolore) hanc tu, inquam, animo equo potuisti tantam dignitatem deponere?*

Ironia.

XX. Quid est Ironia? Resp. Est fictio totius voluntatis, qua aliud dicitur, aliud sentitur, ac innuitur. Differt à Tropo ejusdem nominis, quòd hic sit brevior & apertior. Cic pro Ligar. n. 1. *Novum crimen, C. Caesar, & ante hunc diem inauditum, propinquus meus ad te Q. Tubero detulit, Q. Ligarium in Africa fuisse. Et 7. Verr. n. 3. Non possum dissimulare, Judices: timeo, ne C. Verres propter hanc virtutem eximiam in re militari, omnia, quae fecit, impune fecerit. Prolixius à n. 25. & passim tota hac oratione.*

XXI.

XXI. Quid est *Distributio*? Resp. Est Figura *Distributio*.
 ra, qua totum aliquod in suas partes distri-
 buitur, quarum singulis sua ratio subjungitur.
 Cic. pro Quinct. n. 1. *Qua res in civitate*
dua plurimum possunt, ea contra nos ambe faciunt
in hoc tempore, summa gratia & eloquentia, qua-
rum alteram vereor, alteram metuo: Eloquentia Q.
Hortensii, ne me dicendo impediatur, nonnihil conuo-
veor; Gratia Sex. Navij, ne P. Quinctio nocent, id
verò non mediocriter pertimesco. Illustrior est hæc
 Figura, si ipsi addatur tertia pars, ex sin-
 gulis membris distributionis & additæ ra-
 tionis eruta. Cic. pro Rosc. Am. n. 35. *Tres*
sunt res, quantum ego existimare possum, quæ obstant
hoc tempore Sex. Roscio: crimen adversariorum, &
audacia, & potentia. Criminis confictionem accusator
Erutius suscepit: audaciæ partes Roscii sibi poposce-
runt: Chrysogonus autem is, qui plurimum potest,
potentiâ pugnat. De hisce omnibus rebus me dicere
oportere intelligo. Quid igitur est? non eodem modo
de omnibus: ideo, quod prima illa res ad meum offi-
cium pertinet; duas autem reliquas vobis populus Ro-
manus imposuit. Ego crimen oportet diluam, vos &
audaciæ resistere, & hominum ejusmodi perniciosam
atq; intolerandam potentiam primo quoq; tempore
extinguere atq; opprimere debetis. Per hanc Fi-
 guram etiam insigniter possunt perferri *Subdivisio*.
 Divisio & Subdivisio, de quibus L. 2. c. 5. actum.

XXII. Quid est *Deprecatio*, seu *Obsecratio*, *Deprecatio*.
 vel *Obtestatio*? Resp. Est Figura, qua opem
 alicuius vehementer imploramus. Cic. pro
 Rosc. Am. n. 11. *Te quoq; magnopere, M. Fanni,*
quæso, ut, qualem te jam antea populo Rom. præbuissti,
cum huic idem quæstioni Judex præesses, talem te &

nobis & populo Romano hoc tempore impertias.

Optatio.

XXIII. Quid est *Optatio*? Resp. Est Figura, quæ voti alicujus significationem præbet. Cic. pro Lege Man. n. 27. *Utinam, Quiritès, virorum fortium atq; innocentium magnam copiam haberemus!*

Execratio.

XXIV. Quid est *Execratio*? Resp. Est Figura, qua malum aliquod detestamur, aut alicui imprecamur. Cic. pro Dejot. n. 21. *Dii te perdant, fugitive, ita non modò nequam & improbus, sed fatuus & amens es.*

Epiphonema.

XXV. Quid est *Epiphonema*? Resp. Est rei narratæ vel probatæ summa acclamatio. Cic. pro Sext. n. 86. *Hoc sentire prudentia est, facere fortitudinis; & sentire verò & facere perfecta cumulataq; virtutis.* Virg. I. Æneid. v. 37. *Tantæ molis erat Romanam condere gentem.*

Exclamatio.

XXVI. Quid est *Exclamatio*? Resp. Est Figura, quæ alicujus compellatione Affectum doloris, miserationis, indignationis, &c. vel admirationem significat. Cic. I. Catil. n. 2. *O tempora! ô mores! Senatus hoc intelligit, Consul videt, hic tamen vivit.* Et pro Ligar. n. 6. *O clementiam admirabilem, atq; omni laude, prædicatione, litteris, monumentisq; decorandam!* Istæ sunt Figuræ sententiarum ferè celebriores; quibus alias quasdam adnecto.